

‘Ο Μάρινος Καλλιγάς γιά τόν Σπύρο Βασιλείου

390895

Δ ΕΥΤΕΡΑ έπισημα έγκαινια προχθές Κυριακή, στήν ‘Ερετρια. Ο Σπύρος Βασιλείου δέχθηκε καί πάλι πολυάριθμους φίλους του — άνθρώπους των Τεχνών, των Γραμμάτων καί τής κοσμικής Αθήνας — μέ την εύκαιρια τής δημιουργίας του «μαντρότοιχού» του, της υπαίθριας «στράς - γκαλερί» που έκτισε στο σπίτι του τής ‘Ερετριας.

Η γιορταστική έκδήλωση της Κυριακής ήταν άφιερωμένη στον μέχρι πρό τινος γενικό διευθυντή τής ‘Εθνικής Πινακοθήκης καί στενό φίλο του Μαρίνο Καλλιγά. ‘Ο κ. Καλλιγάς πήρε κάποια στιγμή για λίγο τον λόγο, καί είπε μεταξύ άλλων καί τά έξης:

«Εύχαριστω θερμότατα τόν Σπύρο Βασιλείου που μού έκανε την τιμή ν’ αφιερώσῃ, τήν πρώτη τουτέ μέρα, τήν ήμερα τών έγκαινιών της Στοάς «Σίγμα - Βήτ» τού «μαντρότοιχου» όπως τον λέει. Είναι καί δειγμα φιλίας που ξεπερνάει τό τρίτον τού αιώνος πάντα σταθερά σε τούτα τά δύσκολα χρόνια.

Ο Σπύρος Βασιλείου δτων τόν πρωτογνώρια έκανε κατά σύμπτωση κάτι μικρές ύδατογραφίες (λ. σωσ περίπου 0,10Χ0,20). “Οσο παρακολούθησα, μέ τά χρόνια, τή δουλειά του έβλεπα πώς δύο καί μεγάλων τά τελέα τών πινάκων του. Μεγάλωναν ίδιας πρός τό πλάτος, ίσως μάτι άναγκη γιά νά μπορέσει νά τοποθετήση, καλύτερο τή θάλασσά του που άρχισε νά τόν ένδιαφέρη δύο καί περισσότερο. Σιγά - σιγά ίδιας οι πίνακες μεγάλωναν σέ δύες τίς κατευθυνσεις. Είχε άναγκη μεγαλύτερο χώρου. “Ετσι έφτασε νά κάνη σκηνικά όχι μόνο γιά τά κλειστά θέατρα τών Αθηνών άλλο καί τά υπαίθρια: έκανε άκομη τεράστιες κατασκευές σε έκθεσεις. Τόν ωμούμια νά χάνεται στήν κορυφή τής σκαλωσάς καί νά φαίνεται πιο μικρός από τήν κόρη τού ματιού τού κεφαλιού τού Παντοκράτορα στό τρούλο τού ‘Αγ. Διονύσιου.

οσερδύν κόλπου στό ώριμο νησί αστα, 2 χλμ από τήν πόλη, μέ τανέο σε στύλ Ύδραικο το μικρόν Ξενοδοχείοντού και φυγητούν ουριστικώτερη νήσο με πολλές

Αύτά δύλα δείχνουν δτι είχε άναγκη χώρου. Τό άτελιέ του στήν δύον Ούμαστερ, χάρις στούς πολεοδομικούς νόμους, πού δέν έπειτρεψαν νά γίνη μιά μεγάλη αίθουσα, αφήσαν ούμως πολλά παράσυρα. Είχε κάμψη δύο δέν είχε τοιχούς άρκετούς καί έπρεπε νά βγάζη όποτε τήν στήν στό καβαλλέτο, μέ άρκετο κόπο. Βέβαια τά παράθυρα τού άτελιέ του είχαν καί τά καλά τους άποτελέσματα, γιατί έβλεπε μιά πρός τήν ‘Ακρόπολη καί όπ’ τήν άλλη είχε ένα πανόραμα τών Αθηνών.

‘Επομένως σήμερα πού καταφέρνει νά πραγματοποιήση τό δύνειρό του, δηλαδή νά διαθετή τοιχους, είναι μεγάλο έπιτευγμα καί έτσι αισθανόμας τήν τιμή τής σπηρινής ημέρας άκομη μεγαλύτερη. Καί στούς αυτήν είναι ένα έργο του Βασιλείου. Φαίνεται σάν μιά τεράστια αίθουσα υπόδοχης, καί ίδιας είναι στό υπαίθριο. Μάντρα δέν είναι γιά νά έχη καί όφροφη καί διακόπτες, όπ’ όπου διακρίνεις πότε, ένα τρακτέρ ή ένα όλογο, ή τό φουριό τής ‘Ερετριας. Είναι άνωμεσα στή γη καί τόν ουρανό, σάν τά ξάρτια του στό μπλε φόντο, σάν μετέωρο μεταξύ δύνειρους καί πραγματικότητας που διακρίνεις δλάδεις διακριτικό, φωτισμούς καί κεντρίζει συνεχώς τό ένδισιφέρον τού θεατή - έπισκεπτη.

“Οταν τή περασμένη θεομάδα ήρθα νά διά γιά πρώτη φορά τήν «Στοά» μέ τά έργα, ρωτήθηκα αν Σ. Βασιλείου είναι θαλασσογράφος μέ τήν έννοια ν’ απόδιη τό «πορτράιτο» τής θάλασσας μέ δλες τίς όποχρώσεις καί τίς λεπτομέρειές της. Καί ρωτήθηκα άκομη στην είναι δυνατό νά ζωγραφήθη, ή θάλασσας καί ό έλληνικός ούρων μέ τήν ιδιαίτερη δισφάνιά τού. ‘Ο Σπύρος Βασιλείου δημιένει ένα δικό του τρόπο νά τ’ απόδωση: άπλωνει συρβολικά ένα μπλε χρώμα καί όποχρώσεις σ’ δύο τού τόν πίνακας καί έκει έπανω δτι, κάνει, δίνει τόσο έντονα τήν παρουσία τής θάλασσας, πού θαφρείς πώς ιώθεις τήν άρμύρα τήν νοσταλγία, τίς έλπιδες, τά μυστικά τής ή τά «πηγαίν» έλλος τού λιμανού, τήν λαχτάρα τού ναυτικού. Τήν ξέρει τόσο καλά τήν θάλασσα που άκομη μπορεί καί νά τήν άγνοήση, καί νά μην τήν ζωγραφίση καθόλου, όπως έκανε στόν διστρο τοίχο τού σπιτιού του δι-

που ζωγράφισε βάρκες καί καράβια που ίμως πλέον καί αυτά δύλα στό πέλασγο καί έλλα στό λιμάνι. Αικάνη συμβαίνει καί σταν έλλειτε κανείς, πραγματικά, στήν θάλασσα βάρκες, ίστιοφόρα στ’ άνοιχτά ή δραγμένα νά νομίζη πώς βλέπει πίνακα τού Βασιλείου.

Τά παράθυρα τού ‘Ατελιέ του έδωσαν άφορμή γά ζωγραφίσιση «Αθηνες». Νομίζω πώς σαν μαζέψη κανείς δλες τίς όπων τών ‘Αθηνών άρχιζοντας όπτο τούς «ταξιδιώτες» ώς σήμερα δέν φθάνουν στόν άριθμο τίς «Αθηνες» που έχει ζωγραφίσει ο Σπύρος Βασιλείου. Τήν έχει ζωγραφίσει σέ κάθε ωρα καί στό πλησίους τών πού έγιναν καί γίνονται συνεχώς. Τελευταία πρόσθεσε καί τίς κυκλοφοριακές της άγωνίες. Είναι οι δινθρόπωπος που υψώσει τήν φωνή τής διαμαρτυρίας ώς τόν ούδανό κυριολεκτικά γιά τό γκρέμισμα τής Πολιάς ‘Αθηνας μέ τίς σκάλες που ζωγράφιζε μετέωρες στόν άστρα.

Καί τώρα ζωγραφίζει ‘Ερετρια. Τίς διμούνιες τής, τής φορύο της, τούς άρχαιολογικούς τόπους, τήν κάνει πανόραμα, καί έχει καί άλλα σχέδια γιά αυτήν άκομη.

Τά κύρια λοιπού θέματά του είναι τρία: ή θάλασσα, ή ‘Αθηνα, ή ‘Ερετρια. Έτσι τό έπιγραμμα που όποδιδεται στόν Πλάτωνα καί πού χαράχτηκε μέ μεγάλα γράμματα στόν χώρα αυτό φαίνεται όληθεια πολύ ταιριαστό:

ΧΑΙΡΕ ΚΛΥΤΗ ΠΟΤΕ ΠΑΤΡΙΣ ΕΡΕΤΡΙΑ

ΧΑΙΡΕΤ ΑΘΗΝΑΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΕΒΥΒΙΑΣ

ΧΑΙΡΕ ΘΑΛΑΣΣΑ ΦΙΛΗ.

καί σ’ αυτό γομίζω πώς μπορούμε νά προσθέσουμε :

Χαίρε φίλε Σπύρο.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΝΑΚΟ

Οι μαθηταί οι δόποι του δέν εισήχθησαν έδυνται νά λαδούν μέρος εις τά είσαι «ΠΡΩΤΕΥΣ» κατά τόν μηνα Σεπτεμβρίου Τό Νουτικόν Γυμνάσιον «ΠΡΩΤΕΥΣ» στού Κράτους.

• Η μεταφορά τών μοδιδίν είς τήν σχολή

• Τό ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΑ:

Λεωφ. Πειραιώς αι 3-4-5

Μαυροκύρδηστου 5-6

ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΑ: Αγκή Ποσειδώνος

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ: Ευαγγελίου

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ

ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΙΑΤΡΟΣ

ΑΝΤ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

Δέχεται εις τό λατρείον του, Βηλαράδ 7 (πλατ. ‘Αγ. Κωνσταντίνου, ‘Ομονοια), δράσ 11-1 καί 4-8 μ.μ., πληρέφων 525.387.